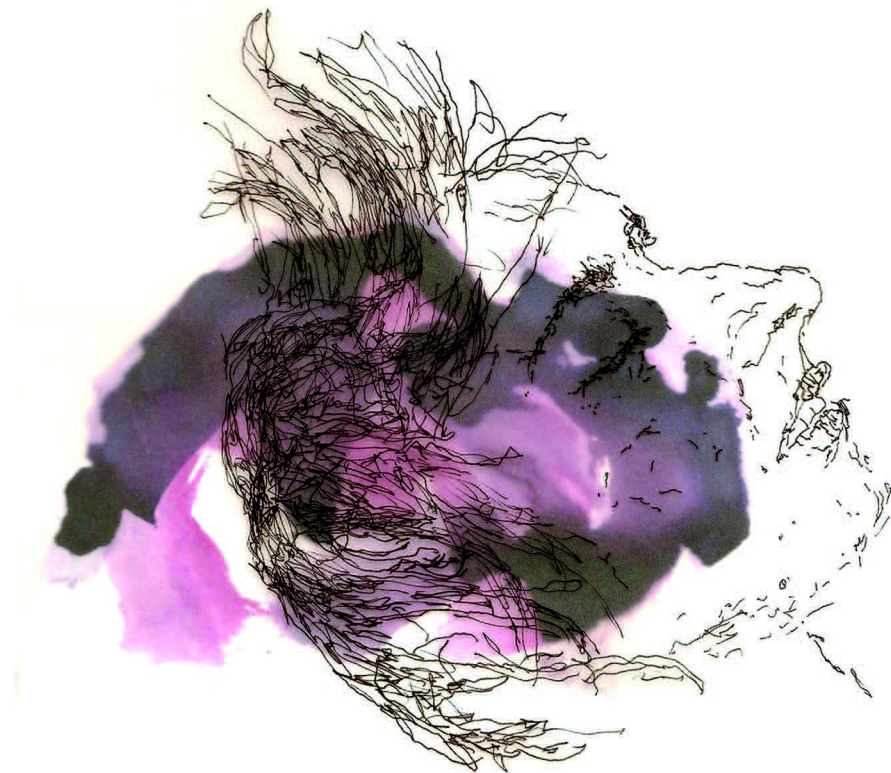

ntamo JONIMATTI JOUTSIJÄRVI tule on minun nimeni

Tule on minun nimeni

Jonimatti Joutsijärvi

© Jonimatti Joutsijärvi 2007

Ulkoasu: Aleksi Salokannel / Sisin

Kannen kuva: Jonimatti Joutsijärvi

ISBN 978-952-215-020-2

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2007

ntamo, Helsinki, Finland

www.ntamo.net

Jonimatti Joutsijärvi

Tule on minun nimeni

ntamo, Helsinki

Sisällys

Ensimmäiseen kammioon	7
Yhteiskuntakoliikkinen runokarja	17
Polykorpus, äänenkäänne	35
Pöllö Jiddu Krishnamurtin sängyn alla	51
Negativ Nein	61
Sinuun katsoo muurahainen, puut tuijottaa	79
Shekhinah, ainoa askel	93

Ensimmäiseen kammioon

Ensimmäiseen kammioon

Kuuntelen miksi te olette kaikki ihmisiä
minussa ei ole pelkoa, alan tunnistaa
 mikä ääni tulee sisältä ja mikä ulkoa
 sataa silmään. Oliko maailma
jaettu kokoisiini palasiin? Se sulaa
 Vaikka käsissä ei ole mitään, tuntuu paino
vaikka kääntäisi alassuin, nyrkkiin
 ja reväyttäisi sormet äkisti auki –
 Herään tähän sinä
 synnyt nyt

Istun pitkiä aikoja miettimässä sinua

 puistossa ja metsässä
 tyhjät ojennetut kädet
 täyttyy lehdillä
ei minulta mitään puutu

annan käsialani sinulle
 sateensuojassa pikkumetsässä
annan nälän pois
voit ottaa kaiken

 olen tulossa
 harmaiden nahkojen läpi.
Lauman läpi

sateisessa metsässä

vaikka en osaa puhua sinulle

Sinä kuuntelet. Sinulla on vilkas kasvo

Huomaan että olet ruvennut rukoilemaan yön tulemista

Vai tulemista! Sormenpäät haavoilla

Kysyn, kuka sinun kahleesi on – ja sinä naurat:

Mennään katsomaan mistä aurinko on tulossa!

Etkö tarvitse mitään turvaa? Maako on jaloissasi pronssia, upottavaa sulaa
tai pelkkää tulta, kaivaudut aina syvemmälle, turkkilo

vajoavan alasimen eturaajat

kauhovat tyhjyyttä, kahmit keräät kielesi alle

kaikkien kuolleiden kynnet, ja niitä sinä löydät paljon,

Kaiken mitä en voi olla

Ole minulle tosi ihmisessä niin kuin harakoissa olet, ajattelen kun nousen vierestäsi
– ja vielä enemmän! kuuma unen ruumis, me olemme lähdössä, aurinko nousee

Vielä tämän voit nukkua, sitten herää, ehkä et

aavista olevasi itse yö, omat herkät kätesi

käsiala pienenee, tiivistyy kasvojeni sisään

näin voi jatkua vielä hetken, vielä hetken

vaalin purkausta sylissäni, verinahan alla,

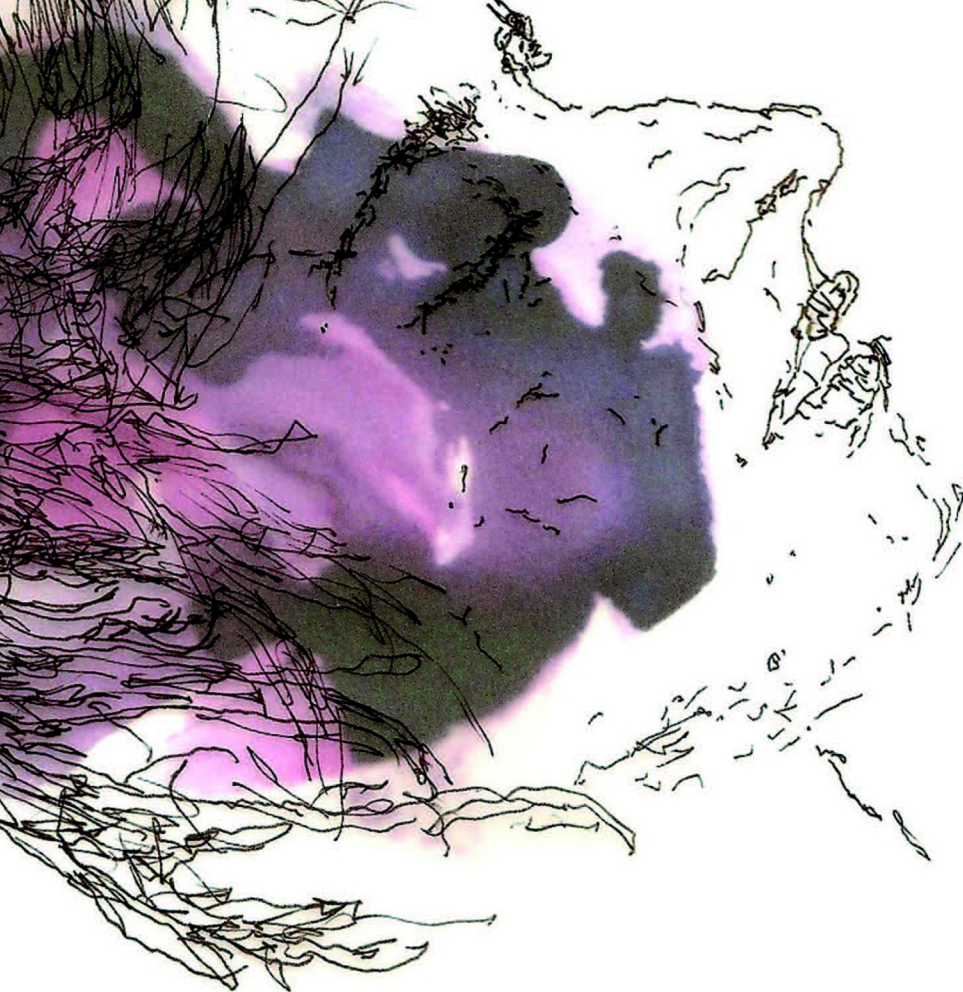
sanat, uhanalaiset,

ovat löytäneet minusta paikan, syvällä maassa synnyinkammio

minun kynteni haukan kynnet, minun kynteni haukan kynnet

syvällä maassa varpaani, männyn juurakko, männyn juurakko

valaistussa junassa

Tule on minun nimeni on tuntevan ruumiin puhetta kaltaiselleen tuntemattomalle – kertomuksen katkelmat ja sirpaleiset havainnot sulavat virtaavaksi kieleksi, joka ei ole vain sanoja. Pitkät ilmestysrunot ja ristivalottavat sarjat kysyvät miten todellisuuteen ja kieleen tullaan kaikin aistein: ääni ruumiillistuu ja runo tekee saman kielessä ja kielelle.

Jonimatti Joutsijärvi on syntynyt vuonna 1984 ja hänen runojaan on julkaistu muun muassa antologioissa *Reviiri* 2005 ja *Motmot* 2005 sekä *Nokturnossa* ja arvostelujaan ja esseitään *Tuli&Savussa*, *Nuoressa Voimassa*, *Kiiltomadossa*, *Parnassossa* ja *Turun Sanomissa*.

